

MULTIDISCIPLINARITEIT

Context

Groep 7

Fatima El Bouchaoni
Soufiani Habibi
Carolina Prado Clavijo
Melissa Braeckman
Anahid Gorgin Ziarati

MULTIDISCIPLINARITEIT

Katern A

Inhoudstafel

01 Sanja Tomic

03 Remco Roes

05 Jaber Athar

07 Lotte Van Den Audenaeren

09 Maya Van Leemput

11 Bibliographie

Sanja Tomic

Sanja Tomic

Sanja Tomic is een kunstenares die les geeft aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten in Antwerpen. In 2007 heeft zij samen met studenten en docenten van verschillende disciplines een project uitgevoerd over kunst in openbare ruimtes.

Zij was op zoek naar een manier om haar grafische en tweedimensionale werken te delen met het brede publiek. Maar hoe kon zij het doen? Meestal worden kunstwerken in een galerij gepresenteerd voor de toeschouwers, maar ze wilde het werk niet alleen aan artiesten tonen. Ze wilde het ook tonen aan mensen die niet verbonden of gerelateerd zijn met kunst.

Haar werk gaat over gevoelens, emoties, energie en inspiratie. Zij wil mensen inspireren, maar wat maakt een kustwerk goed? Hoe kan zij haar werk vertalen en zichtbaar maken voor het grote publiek?

Ze ging op zoek naar een oplossing voor het grote doel van haar werk. Haar idee werd haar droom, en ze wilde zichzelf laten zien in haar werk en het delen met de wereld. Uiteindelijk kwam ze met een idee dat haar werk zichtbaar en open zou maken; het gebruik van billboards. Die bevinden zich buiten, worden dagelijks door mensen bekeken, en ze zijn veilig om kunstwerken aan te bieden.

The Billboard Project

Bij dit project werden originele kunstwerken van verschillende kunstenaars tentoongesteld in het centrum van Antwerpen. Deze kunstwerken waren geplaatst in Agrafa en AC Billboards. De duur van de tentoonstelling was een week.

Na een week kwamen er aantal vragen over hoe effectief haar idee was, en of het publiek haar kunstwerken heeft opgemerkt:

- Hoe werkt dit idee in een omgeving waar alles in beweging is?
- Zien de mensen de verbinding tussen tussen de werken ?
- Op basis waarvan worden de kunstwerken uitgekozen?

Voor de kunstenaars was het experiment buiten hun comfort zone, door hun werk te presenteren op billboards voor het grote publiek. Ze hadden de vrijheid om een impact te maken met hun werk.

In search of a greater purpose

Het doel van dit project is om de rol en perceptie van kunst in de publieke sfeer te onderzoeken. Het genereren van nieuwe manieren voor kunstenaars om de maatschappij te bereiken en om een verder voordeel van begrip van kunst in de hedendaagse maatschappij in bredere zin te produceren.

*Kunstenares,
Docent*

De ontmoetingspunten tussen artistieke betekenis en het dagelijks leven kunnen worden versterkt door het feit dat het kunstwerk wordt verspreid in openbare ruimtes en wordt waargenomen en geïnterpreteerd door het publiek. Kunst kan de communicatie tussen verschillende sociale groepen bevorderen, het kan sociaal geëngageerd zijn en / of een kritiek op de samenleving bieden.

Billboards zijn een zeer krachtig communicatiemiddel in de hedendaagse samenleving; ze bevinden zich op de meest prominente plaatsen in de steden en verspreiden voortdurend berichten. Ze worden vooral gebruikt en gezien als commercieel display, maar hun communicatieve kwaliteit kan op verschillende manieren worden gebruikt.

Als onderdeel van straatmeubilair konden ze kunstvoorwerpen meenemen en cultuur ten goede komen. Samenwerking met billboard-bedrijven geeft ons de kans om een breed publiek te bereiken en kan nieuwe ideeën brengen over de presentatie en verspreiding van kunst

Reflectie

Welk element heeft mij het meest getriggerd en waarom?

We zien steeds meer en meer street art terug in grote steden. Deze komen in verschillende vormentaal terug in de straten. Vroeger bestond dit vooral uit graffiti, maar nu zien we het in verschillende varianten terug. Gebruik maken van billboards, die normaal als een commerciële middel gebruikt wordt, om hedendaagse kunst op straten in beeld te brengen is iets uniek. De manier waarop ze 'out of the box' denkt vonden we interessant. Hierbij is het billboard project een fantastische manier om kunstwerken te laten zien in het straatbeeld. Dit zorgt ook ervoor dat mensen veel meer aandacht besteden aan deze reclame- of art-borden.

Welke elementen in de lezing heb ik moeilijkheden om het te interpreteren?

We vonden dat er soms weinig samenhang zat tussen het gekozen kunstwerken. Het was misschien interessanter geweest als er telkens een bepaalde thema gekozen werd voor deze straat tentoonstelling. Dat ging ervoor zorgen dat er een subtiele route ging ontstaan waar mensen een kunstwerk na het andere gingen bezoeken. bovendien vonden we dat men een betere manier nodig had waardoor de toeschouwers feedback konden geven aan deze tentoonstelling. Dit kon eventueel door een website of een facebook pagina waar mensen een recensie kunnen achterlaten. Deze middelen kunnen tevens gebruikt worden om datum van deze tentoonstellingen en de plaatsing van de kunstwerken aankondigen.

Openlucht tentoonstelling

The Billboard project in het centrum van Antwerpen

The Billboard as a Meeting Point Antwerpen

Remco Roes

Remco Roes

Remco Roes werd in 1981 geboren in Nederland. In 2007 heeft hij zijn diploma master in architectuur behaald in universiteit van Eindhoven. Daarna heeft hij voor zijn post-doctoraat in sint Lukas Brussel een onderzoek gedaan omtrent transmedia. Ten slotte heeft Remco recent zijn doctoraat behaald in universiteit van Hasselt, waar hij momenteel verblijft. In zijn carrière heeft hij talloze tentoonstellingen georganiseerd in verschillende steden en landen.

Oorsprong

Zijn werken bestaan meestal uit objecten, foto- en/of muziekfragmenten dat hij in zijn dagelijkse leven tegen komt. Daarvan maakt hij een archief. Voor elk tentoonstelling haalt hij een aantal elementen uit zijn archief en op een of andere manier zorgt hij voor een samenstelling van deze elementen. Dit samenstelling staat in een sterk relatie tot de ruimte waar deze uitgevoerd wordt. Door aandachtig aanwezig te zijn in een ruimte en een duidelijke analyse van site komen zijn werken tot stand.

Zijn grootvader was voor Remco zijn grootste inspiratiebron, of een held zoals hij het zelf zegt. Na dood van zijn grootvader kreeg hij de kans om iets te doen met zijn grote treintafel. Tijdens afbreken ervan kwam hij erachter wat bricolage is, hoe dat de elementen aan elkaar zijn vastgebonden. Het eindresultaat bestond zowel uit waardevolle elementen als oud en versleten elementen. Om iets daarmee te doen maakte hij een verzameling van losse elementen op een tafel, en hij begon daarmee te experimenteren. Hij gaf aan deze losse elementen steeds een nieuwe combinatie in relatie tot een ruimte, de plek waar het werk werd tentoongesteld.

Vervolg

Sculpturale aanwezigheid in een ruimte was zijn volgende stap. Hij wou een samenhangend geheel maken van ruimte, compositie, kleur en schaal. Dit kunnen we zien in het project "nothing will come of nothing, speak again". Een tentoonstelling in gasthuiskapel in samenwerking met Sara Bomans. Voor hen was dit een ideale ruimte voor hedendaagse kunst. Ze zijn opzoek gegaan naar een zinvol ordening van ruimte. Met als doel om met de meest betekenisloze elementen iets te kunnen zeggen. Naast deze elementen heeft Sara ook een aantal schilderijen van de bestaande installatie geschilderd en later aan de tentoonstelling toegevoegd. Hun bedoeling was om aan de hand van deze schilderijen de toeschouwers te helpen om beter te kijken naar de ruimte. Om orde, structuur en resonantie beter te kunnen waarnemen en zien wat dat er aan het gebeuren is in de ruimte. Remco en Sara hebben voor een schilderij gekozen omdat ze beiden van mening zijn dat een schilderij

*Architect,
Docent,
Kunstenaar*

eerder als een kunstwerk aanvoelt dan een installatie. Op deze manier bieden ze de toeschouwer de kans om na te denken over de installaties.

Verloop lezing

Normaal gezien zou voor een onderzoeker makkelijk zijn om over zijn werk te praten. Maar Remco had daar een andere mening over. Voor hem is dit eerder een lastig ervaring. Aan de hand van deze lezing wou hij een soort experiment uitvoeren. Zijn bedoeling was een analogie te creëren met hoe hij zijn werk maakt, wat op zich een interdisciplinair ervaring kon zijn. Hij begon zonder toelichting een selectie van mapjes te tonen aan ons. Daarna neemt hij een aantal objecten mee, in dit geval zijn boeken, en gaat kijken wat waar staat. Zijn boeken waren een verzameling van wat hij tot nu toe geschreven heeft, een aantal referentie beelden en een paar citaten. Het was de bedoeling om een soort chaos te kunnen ervaren tijdens zijn lezing, wat ook tijdens zijn tentoonstellingen gevoeld wordt. Om deze chaos beter te kunnen beschrijven heeft hij een citaat voor ons voorgelezen met daarbij een gepast filmfragment. Na deze inleiding is hij met een verhaal begonnen, een verhaal van zijn werken en zijn manier van denken en werken.

Reflectie

Welk element heeft mij het meest getriggerd en waarom?

We vonden dat Remco een uniek manier had in het maken van zijn kunstwerken. Het feit dat hij veel aandacht gaf aan een ruimte en dat zijn kunstwerken altijd een sterk relatie hadden met het tentoongestelde ruimte vonden we interessant. Hij veranderde zijn werken naargelang de tentoonstellingsruimte. Zo creëert hij steeds een nieuwe ervaring, soms door een kleine aanpassing aan de opstelling van de elementen.

Welke elementen in de lezing heb ik moeilijkheden om het te interpreteren?

In het begin van de lezing werd vermeld dat de lezing een interdisciplinair experiment zal zijn. Hij probeerde om een analogie te creëren met hoe hij zijn werk maakt. Dit veroorzaakte voor mij een soort chaos waardoor we soms de draad kwijt was. Remco had zelf in het begin van de lezing vermeld dat hij van plan was om deze chaos te creëren. Maar dit had als nadeel dat we soms niet mee konden volgen met de lezing. Het voelde als van hak op het dak springen. Het experiment op zich was wel iets interessant, maar het had een minder goed resultaat.

tentoonstelling "nothing will come of nothing, speak again"

Schilderijen van de bestaande installaties in tentoonstelling "nothing will come of nothing, speak again"

Trein installatie van grootvader van Remco Roes.

Jaber Athar

Bibliographie

Athar Jaber werd in 1982 geboren uit Iraakse ouders in Rome. Hij groeide op tussen Rome, Florence, Nederland en Antwerpen. Door een aantal landen en steden rond te reizen, werd een gevoel van verbondenheid versterkt dat de geografische grenzen overschreed. Deze notie fungeerde als het raamwerk van zijn sculpturen, in de wens om een gemeenschappelijke menselijke ervaring te schetsen over cultuur en tijd heen.

Na opgegroeid te zijn met beelden van de Golfoorlog, werden thema's als lijden en geweld onvermijdelijk. Ondertussen liet opgroeien in Florence hem een begrip ontwikkelen van de klassieke beeldhouwkunst en zijn zoektocht naar ideale schoonheid. Athar probeert de contrasterende omstandigheden van geweld en schoonheid te verkennen die een belangrijke rol hebben gespeeld in zijn ontwikkeling als kunstenaar.

Tentoonstellingen

Recente solotentoonstellingen zijn Where Pain Becomes Beauty, Palazzo Medici-Riccardi, Florence (2015) Works, Galerie Löhrl, Mönchengladbach (2016), terwijl groepsshows The Curated Space, Mall Galleries, London (2016), 100 Meesterwerken van modern en hedendaags zijn Arabische kunst, Instituut du Monde Arabe, Parijs (2017).

Heden

Momenteel woont en beoefent hij zijn beroep als beeldhouwer en beeldhouw professor aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten in Antwerpen, België.

Hij onderricht zijn studenten vooral de klassieke beeldhouwkunst met zijn techniek als alternatieve methode in het beeldhouwwerk. Hij staat open voor nieuwe technieken en producten die het beeldhouwwerk aantasten of van textuur doen veranderen. Hij stelt de technieken continu in vraag.

Lezing

Athar deinst er niet voor terug om andere methode te gebruiken om zijn sculpturen vorm te geven. Zoals een roze marmer hoofd in zoutzuur onderdompelen. Hij opende op deze manier de dialoog en trok de aandacht van de kunstwereld over de vele zoutzuur aanvallen die vrouwen meemaakten in de wereld. Hij ziet ziekte's en lichaam verminderingen als een techniek die ook op het beeld moet gevormd worden. Het perfecte beeld dat veelal in de klassieke oudheid werd afgebeeld bij de rozijnen en de grieken, is slecht een illusie.

Een Tweede methode na dat IS de eeuwenoude tempel in Palmyra opblies is het bewerken van beelden met ontploffing of kogelinslagen. Hij

*Kunstenaar,
Docent*

heeft lang getwijfeld om met zijn idee door te gaan, hij wilden namelijk met zijn Irakese roots niet geassocieerd worden om beelden of een sculptuur te vormen met kogelinslagen. Hij hekelt het geweld in de wereld en wil met dit geweld mooie dingen maken ipv het afbreken. Het liefst van al zou hij klassieke beeldhouwkunst willen beoefenen en hij vindt zijn rust in het maken van het werk. Hij besefte ook dat de kunstwereld niet zit te wachten op klassieke beelden, vandaar dat hij ze een moderne onafgewerkte draai aan geeft, of zelfs zijn beelden verminkt.

Reflectie

Welk element heeft mij het meest getriggerd en waarom?

Het feit dat Athar Jaber een klassieke opleiding genoot en dat hij zijn stijl is gaan aanpassen aan de vraag van de kunstwereld door er toch zijn eigen draai aan te geven.

Zijn roots en afkomst spelen een grote rol in zijn werk en met zijn klassieke opleiding en liefde voor de Klassieke beeldhouwkunst probeert hij te versmelten en iets te creëren. Ik herken mijzelf hierin of ik voel mij verbonden met hem. Ik ben hier in België geboren en heb arabische roots en voel mij ook soms verantwoordelijk voor het moslim geweld in de wereld en het mag schade dat IS heeft aangericht. Het is moeilijk om je hiervoor immuun te zijn en je zelf ervan te distantiëren.

Welke elementen in de lezing heb ik moeilijkheden om het te interpreteren?

Ik begrijp Athar zijn beweeg reden niet om 2 stenen op elkaar te slaan in Palestina. Ik zie het nut ik hiervan niet in. Het was mij niet duidelijk welk politieke standpunt hij probeert in te nemen, Na al het Moslimgeweld in de wereld en het Midden Oosten.

Buste van Man met abstracte draaiingen , groter dan levensgroot gewicht 700 kilo

Buste van Man met abstracte draaiingen , groter dan levensgroot gewicht 700 kilo

Hoofd van persoon met abstracte draai , mutatie van mensenoofd.

Lotte Van Den Audenaeren

Wie is Lotte Van den Audenaeren

Lotte is afgestudeerd aan LUCA School of Arts in Brussel, ze behaalde ook een master in fine arts in Brussel. Later deed ze nog een extra Master jaar in Gent aan het KASK ook voor Fine arts. Beide diploma's behaalde ze met een hoge onderscheiding, maar dit interesseerde haar niet zo zeer. Het was eerder wat ze deed en waar ze mee bezig was dat voor haar een meerwaarde had. Later ontving ze een prijs voor 'Lecacy Franciscus Pycke' zo kreeg ze ook de titel "people laureate" in het SMAK te Gent.

Opleiding en exhibities

Ze volgde een residentieel programma in New York aan het ISCP. Maar dit is niet de laatste keer dat ze in contact komt met het buitenland. Het schrikt haar zeker niet af om te reizen, omdat ze vindt dat ze hier verschillende dingen uit kan leren. Zo heeft ze gewerkt aan een project in Shanghai, Vancouver, San Diego, Mexico. Lotte nam zowel deel aan solo exhibities als groep exhibities. Haar solo exhibities vonden plaats in New York, Grimbergen, Brussel, Gent en Kontich en haar groep exhibities in New York, Gent en Brussel.

Haar inspiratie

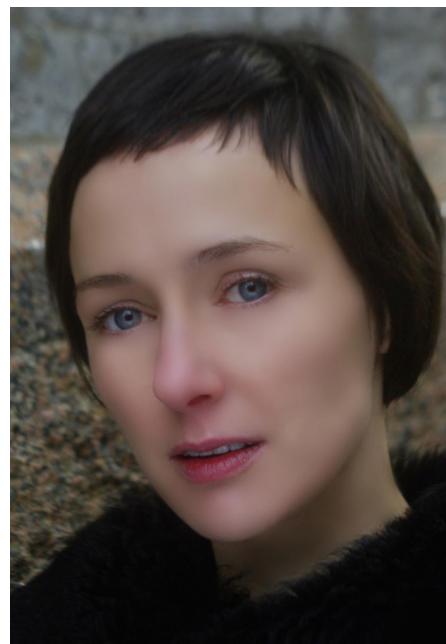
In haar lezing ontdekten we dat Lotte steeds bezig is met zichzelf en de wereld te onderzoeken. Ze vertrekt vooral vanuit het onverwachte en het accidentiele. Iets dat je niet op voorhand kan plannen. Zo zegt ze namelijk dat wanneer je eraan zou denken kan het ook al weer verdwenen zijn. Net zoals wanneer we het woord 'nu' zeggen. Het wordt al verleden tijd als we er terug over nadenken. Daarom vertrekt ze vooral vanuit het nu.

Haar werk met licht

Ze experimenteert met allerlei vormen, materialen, licht en geluid. Zo presenteert ze een kunstwerk waarmee ze enkel met licht werkte in de Maelbeek tunnel, het is een werk dat bestaat uit twee woorden die gepresenteerd worden adhv licht. Wanneer er te veel daglicht is, zijn deze woorden minder zichtbaar. Het verwijst ook letterlijk naar de woorden "forget" en "remember", zo verklaart ze dat we steeds dingen proberen te onthouden die we belangrijk vinden, maar tegelijkertijd verliezen we ook zoveel andere momenten. Ondanks dat Lotte hier een mooie verklaring heeft voor haar werk, vindt ze het zeer interessant dat mensen haar werken gebruiken in een andere context.

Haar werk in het buitenland

Om deze reden probeert ze zichzelf ook steeds verder te ontwikkelen via andere culturen of andere invalshoeken. Zo gaat ze vaak naar het buitenland om andere culturen beter te begrijpen, het schrikt haar totaal niet af om iets nieuws te proberen of om iets van een andere cultuur

Kunstenares

over te nemen. Omdat ze zo open staat voor deze aspecten, heeft ze ook op veel exhibitions in het buitenland tentoongesteld.

Ze wil de objecten die ze maakt graag een nieuwe betekenis geven, dus niet de typische betekenis die wij herkennen in een object. Bijvoorbeeld de projecten die ze maakt met de stenen, ze bekijkt deze niet als een simpele steen maar ze hebben een verdere betekenis. Dit is iets wat ze steeds probeert te doen in haar kunst, ze haalt de objecten uit hun oorspronkelijke context.

Reflectie

Welk element heeft mij het meest getriggerd en waarom?

Lotte haar kunst bestaat vaak uit objecten waar we dagelijks mee geconfronteerd worden, alleen bekijken wij ze niet meteen als kunst. De objecten die we zien hebben voor ons geen andere betekenis dan hoe we ze bekijken. Maar daar probeert ze verandering in te brengen. Haar kunst kan je niet echt onderverdelen in één van de klassieke kunstdisciplines, dit zorgt er ook voor dat haar kunst vernieuwend en interessant blijft. Het is steeds iets dat we nog niet eerder gezien hebben.

Wat ook een positief punt is aan haar kunst, is dat ze niet enkel in belgie onderzoekt en ontwerpt. Ze gaat naar het buitenland voor meer kennis op te doen van andere culturen en daaruit te vertrekken. Ze houdt hier ook met een zeker bewustzijn rekening met wat kan en niet kan in deze culturen. Gericht naar de maatschappij is dit een zeer positief aspect in haar kunst.

Deze twee grote punten kan je ook heel gemakkelijk reflecteren op onze discipline, interieurarchitectuur. Zo kunnen we denken aan de dagelijkse aspecten, iets waar je anders nauwelijks rekening mee zou houden, kan je nu eens wat meer aandacht aan spenderen. En dit kan weer zorgen voor nieuwe invalshoeken van de architectuur en interieurarchitectuur. Ook het culturele is belangrijk in deze tijd. Ook kan het voor onze discipline zeer belangrijk zijn, dat we niet enkel Westers denken over onze ontwerpen, maar eens een stap zetten in het onbekende en invloed halen uit andere culturen.

Welke elementen in de lezing heb ik moeilijkheden om het te interpreteren?

Wat dan net iets minder was in de lezing, is het gebrek van een concept. Lotte verteld duidelijk over wat haar inspireert en motiveert, maar wat nu haar algemene concept is in haar kunst is niet duidelijk. Er is namelijk geen rode lijn doorheen al haar kunst objecten. Wat wel duidelijk is in haar werken, is de multidisciplinariteit. Dit kan ook deels een concept vormen, maar kan niet het algemeen uitgangspunt zijn.

Bij haar werken met licht ontstaat er ook een negatief punt. Ze ontwerpt haar kunst zeer goed en met een mooie filosofie achter. Maar het is zeer jammer dat wanneer er te veel daglicht aanwezig is, het kunstobject niet meer of nauwelijks zichtbaar zal zijn.

All things will never be all things, 2014.
permanent licht installatie

All stones will be returned, 2014.

for they have simply moved in time, 2017
glass

Maya Van Leemput

Professioneel toekomstverkenner

Maya van Leemput is een professionele toekomstverkenner die onderzoek en consulting combineert met een creatieve multi-media praktijk. Ze behaalde haar doctoraat aan de University of Westminster, voor haar onderzoek naar 'Visions of the future on television'.

Als coördinator van het kenniscentrum Applied Futures Research – Open Time van de Erasmushogeschool Brussel is ze ook verantwoordelijk voor o.a. onderzoeksopzet en management.

Als toekomstonderzoeker denkt ze op een praktisch-wetenschappelijke manier na over de toekomst en geeft advies over verschillende toekomstmogelijkheden.

Toekomstonderzoekers hebben een analytische blik, ze denken na over hoe alles in elkaar steekt en analyseren alles. Soms projecteren ze het, forecasting wat mogelijk zou zijn naar aanleiding van de analyse. Samen met haar partner die fotograaf is, creëren ze multimediacpresentaties over toekomstbeelden. En deze stellen ze voor in tentoonstelling, aan klanten doorgeven o.a. Unesco , etc...

*Professioneel-
toekomstverkenner*

Agence Future project

Sinds 1999 werkt ze samen met de visuele kunstenaar Bram Goots aan het project Agence Future, het is een onafhankelijke lange project voor het verkennen van de beelden van de toekomst. Gedurende enkele jaren doorkruisten ze 5 continenten om meer dan 300 mensen te interviewen over hun beeld van gevoelens, ideeën over persoonlijke, lokale en globale toekomsten.

Tijdens participatieve projecten in Antwerpen, Brussel, Grenoble, Perpignan, Lubumbashi, Parijs en Trento gingen ze dieper in op uitdagingen rond visuele documentatie, illustratie en storytelling over toekomsten. Zo kwam het totaal aantal interviews op meer dan 700.

Kenniscentrum Applied Futures Research

Maya werkt in het kenniscentrum Applied Futures Research – Open Time van de Erasmushogeschool Brussel waar ze objecten creëren die op een of andere manier uit de toekomst komen.

De studenten van Canada, VS, Brussel krijgen hiermee oefeningen. Ze krijgen een verhaal van een wereld , en worden gevraagd om een voorwerp te maken dat een archeoloog het zou terug vinden en hij hieruit 'die' wereld er van af kan leiden. Het kenniscentrum is een initiatief van 3 verschillende opleidingen: Toerisme- & Recreatiemanagement, Communicatiemanagement en Idea & Innovation Management.

Design, Devolpment, Transform

Samen met de senior curator van het M HKA museum in Antwerpen richtte ze een toekomstinstituut op.

De internationale toekomstconferentie Design, Devolpment, Transform vondt plaats in het M HKA.

De tentoonstelling was een verzameling van verschillende toekomstbeelden van toekomstdenkers (futuristen) en kunstenaars.

De tentoonstelling is opgebouwd rond '4 toekomsten', en er zijn 9 deelnemende kunstenaars & futuristen.

Één van de deelnemende kunstenaars was Alexander Lee, hij heeft het decor voor de tijdelijk toekomsten instituut gemaakt. Hierbij heeft hij alle muren van de eerste verdieping van het M HKA bedrukt, met een mal die gemaakt is van broodvruchten bladeren die in Tahiti groeit.

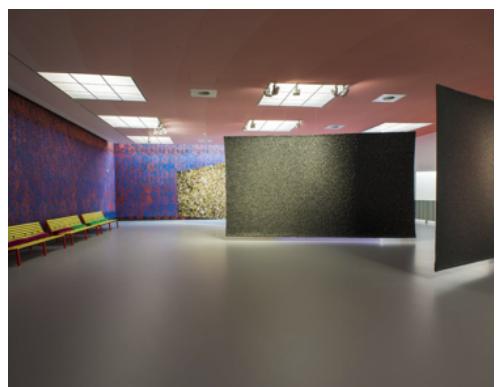
In het tijdelijk toekomsteninstituut hebben ze de theorie van Jim Dator van de Universiteit van Hawaï gebruikt. Hij zegt dat alle toekomstbeelden die je ergens in de wereld kan tegenkomen behoren tot één van de vier categorieën ('de 4 toekomsten'). Hij onderscheidde voortgezette groei (continuatie), instorting (Collapse bv. klimaatverandering), discipline en transformatie als generieke beelden die we kunnen gebruiken om gewenste toekomsten voor te stellen.

In een multidisciplinaire omgeving werken, werkt enkel met menselijke interactie.

Het is noodzakelijk om met verschillende mensen uit verschillende disciplines te kunnen werken.

A Temporary Futures Institute

A Temporary Futures Institute

Reflectie

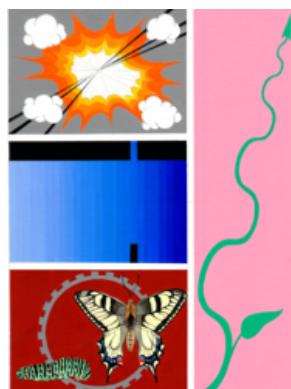
Welk element heeft mij het meest getriggerd en waarom?

De futuristische gedachten van Maya en haar manier van denken over de toekomst etc vind ik vrij interessant, want ik persoonlijk hou mij niet direct bezig met de toekomst. Ik ben meer van het gedacht 'Just go with the flow-, en laat het op mij afkomen. Wetenschappers kunnen in de toekomst kijken. Zij weten wat de wetenschap en de technologie aankunnen en welke ontwikkelingen eraan zitten te komen.

Maya heeft ook een toekomstinstituut opgestart, waarbij er een tentoonstelling (Design, Devolpment, Transform) was van een verzameling van 9 verschillende kunstenaars/futuristen. Dit was een ideale multidisciplinaire tentoonstelling, waarbij je verschillende mensen had uit verschillende disciplines. Zo zag je ook hoe verschillend ze nadenken over de toekomst en hoe ze het presenteren. Het is belangrijk om met verschillende mensen uit verschillende disciplines te kunnen werken.

Welke elementen in de lezing heb ik moeilijkheden om het te interpreteren?

Een job hebben als toekomstverkenner, hierbij heb ik verschillende gedachten bij. Maya voert verschillende onderzoeken - analyses etc uit om 'de toekomst' te voorstellen. Maar niets is een exacte wetenschap, zelfs in een exacte wetenschap geloof ik persoonlijk niet veel. Omdat je nooit weet wat er kan gebeuren, je hebt er geen controle over.

Kasper Bosmans, Legend Future Studies, 2016

Bibliografie

Bamart. (2010, februari 1). Lotte Van den Audenaeren. Opgehaald van Flanders Art Institute Visual Arts: <http://bamart.be>

Ferro, R. (2017, januari 1). Remco Roes. Opgehaald van File: <http://file.org.br/artist/rem-co-roes/>

Hasselt, U. v. (2015, januari 1). Remco Roes. Opgehaald van Frame research: <http://www.frame-research.be>

Jaber, A. (2014, januari 1). Biography. Opgehaald van Athar Jaber: <http://www.athar-jaber.com>

Leenen, A. (2017, Maart 21). Sara Bomans en Remco Roes doen gasthuiskapel borgloon terug spreken . Opgehaald van Kunst in Limburg: <http://www.kunstinlimburg.be>

MUHKA. (2017, April 28). Een tijdelijke toekomstinstituut. Opgehaald van Muhka: <https://www.muhka.be>

Pint, K., & Roes, R. (2017, Oktober 11). Wandering in what remains: exploring an environment for embodied spirituality. Opgehaald van The other journal: <https://theotherjournal.com>

Katern B

Inhoudstafel

01 Honoré Daumier

04 Zaha Hadid

07 Rinus Van de Velde

10 Besluit

11 Bibliografie

Honoré Daumier

Honoré is een kunstenaar die geboren is in Marseille, 1808. Hij beoefende toen al verschillende disciplines, dus voor zijn tijd was hij al vroeg bezig met multidisciplinariteit. Een begrip dat toen nog niet zo gekend was als nu. Zo deed hij aan schilderwerk, beeldhouwwerk, karikatuur tekeningen maar was hij ook Frans graficus. Desondanks dit verschillende takken van de kunst zijn slaagde hij erin om deze bij sommige projecten te combineren.

Zijn opleiding lithografie

Als eerste begon hij aan zijn opleiding lithografie. Dit was een grafische vorm van vlakdruk, het was een soort stempel waarbij ze een tekening maakten op een kalksteen. Dit werd o.a. gedaan met vette inkt of met vetkrijt zodat het later een mooie afdruk kon achterlaten. Hij werd in contact gebracht met de kunst door zijn vriend Lenoir. Samen studeerde ze dan ook af aan de Academie in Zwitserland.

Via deze vorm uitte hij al snel zijn karikaturen. Daumier was in zijn tijd vooral bekend voor zijn satire. Hij had steeds kritiek op zijn maatschappij en uitte deze vaak via zijn karikaturen. Door deze satire kwam hij enkele keren terecht in de gevangenis, omdat het in deze tijd niet toepasselijk was om commentaar te geven op de Majesteit. Na deze gebeurtenis begon hij bij andere tijdschriften waarbij er geen sprake was van censuur. Hier was ging zijn satire eerder over het regime en de bourgeoisie. Ook gaf hij kritiek op de mensen in zijn eigen discipline.

De lithografieën werden na enkele jaren waterverf en oliën tekeningen. Het is pas vele jaren later dat zijn karikaturen geaccepteerd worden als echte kunst.

Zijn tekeningen en schilderijen

In zijn tekeningen en schilderijen uitte hij onrechtstreeks nog zijn kritiek naar de maatschappij. Zo probeerde hij steeds de realiteit van het leven weer te geven, bekeken vanuit zijn standpunt in de klasse. Zo ging zijn kritiek vooral over de sociale ongelijkheid. Net zoals zijn karikaturen kreeg hij pas later appreciatie voor zijn schilderkunst. Zijn tijdgenoten waardeerden zijn kunst niet. Hij kende enkele bekende schilders en schrijvers van zijn tijd, maar desondanks deze vriendschappen hadden ze geen invloed op zijn werk. Zo maakte hij ook geen werken in de stijl 'Romantiek' een stijlperiode die heerste tussen 1800-1850. Zijn inspiratie kwam eerder uit het dagelijkse leven. De eenvoudige mensen, de lage klassen. Op die manier was er ook weer indirect sprake van satire.

Karikatuur van Filips I van Frankrijk als Gargantua

Satire

Satire is toch een belangrijk element in zijn kunstperiode geweest. De karikaturen die hij maakte hebben er eigenlijk voor gezorgd dat een karikatuur een zelfstandige kunstdiscipline werd. Hij probeerde zijn tekeningen steeds zo te maken dat iedereen ze kon begrijpen. Weer gericht op de lagere klasse, omdat hij vooral medeleven toonde voor zijn medemens.

Litho voor Robert. Macaire agent d'affaires.

Sculptuur Alexander Simon Pataille

Hij maakte niet veel sculpturen omdat zijn schilderkunst en tekenkunst steeds meer aandacht kregen. Omdat hij steeds vertrekt vanuit de satire, doet hij het ook niet anders bij zijn sculpturen. Hier maakt hij karikatuur beelden van het gezichten van bekende mensen in zijn tijd. Waarop hij uiteraard een zeker kritiek op wou uiten.

De beelden vallen onder de tak beeldhouwkunst, maar bewerkte ze verder met verf om ze een realistischere weergave te geven en ook de mimiek van het personage beter tot zijn recht te laten komen. Later werd dit werk geschilderd met olieverf op een doek en zo tentoongesteld. Het beeldhouwwerk werd eerder gebruikt als medium om er vervolgens mee aan de slag te gaan op een doek.

Wat opvalt aan het werk is dat het beeld een bult heeft op het hoofd, een prominent voorhoofd zou een teken geweest zijn van intelligentie. Dit werd uiteindelijk ook het populairste portret van Honoré. Het bevatte alle elementen die de eigenheid van Honoré zijn kunst bepaalde. Jaren later werd het werk nog eens opnieuw gemaakt door een andere kunstenaar in het brons, namelijk Maurice Le Garrec. Deze werd ook in Frankrijk gemaakt en er werd hierbij verwezen naar Honoré.

Het originele sculptuur

Het bronzen sculptuur

Cross-over

Honoré heeft steeds hetzelfde vertrekpunt, zijn kritiek op de maatschappij. Hij behoudt dit thema steeds doorheen zijn werken, zelfs wanneer hij kritiek krijgt op zijn werken of wordt gestraft door de maatschappij. We kunnen dit in interieurarchitectuur vooral persoonlijk overnemen. Als je een bepaald beeld of concept creëert voor jezelf waarmee je in al je ontwerpen wil verder gaan, moet je dit vooral doen en je niet laten tegenhouden door wat andere zeggen.

Misschien iets verder gezocht kan je zelf ook nadenken over wat je kritiek is op de maatschappij, niet zozeer in de vorm van satire maar het bekijken als een probleem. Een probleem in de maatschappij dat zou kunnen worden opgelost door onze ontwerpen en innovaties in de architectuur.

Dit zijn allemaal punten over hoe we *zijn* manier van denken, of beter gezegd *zijn* visie kunnen toepassen in onze discipline. Omdat hij hier ook steeds van vertrekt zijn sculpturen zijn ook ontstaan vanuit zijn visie en werden ontworpen door verschillende disciplines samen te brengen. Dit kunnen we later ook doen in ons werk, zoals al eerder gezegd kan je een concept verder doortrekken doorheen je ontwerpen en kan je andere disciplines gebruiken om dit concept te verduidelijken of goed tot *zijn* recht te laten komen.

Right or wrong - I am the captain!

Zaha Hadid

Biografie

Zaha Hadid was een Britse architecte, geboren in Bagdad, Irak, op 31 oktober 1950. Voor ze architectuur studeerde, heeft ze in de Amerikaanse universiteit van Beiroet wiskunde gestudeerd. Daarna studeerde ze architectuur aan de Architectural Association School of Architecture in Londen. Nadat ze was afgestudeerd, ging ze werken voor Rem Koolhaas, wie overigens leraar was van Zaha, in 'The Office for Metropolitan Architecture' ook wel het OMA genoemd.

In 1979 begon ze haar eigen bureau. Haar ontwerpen van die tijd zijn in de deconstructivistische stijl.

Later, in 2004 was ze de eerste vrouwelijke Pritzker-prize winnares. De Pritzker-prize kan vergelijken worden met de Nobelprijs voor architectuur.

Stijl

Hoekige meetkundige vlakken tuimelen er over elkaar heen geïnspireerd door het suprematisme van Malevitsj en El Lissitzky. Langzamerhand werd haar werk minder bruut en confronterend. Van een sensueel lijnenspel in haar ontwerpen maakte de architecte daarna haar persoonlijke handtekening. Scherp afgelijnde vormen veranderden in gladde objecten en gebouwen met ronde welvingen.

Als industrieel vormgever ontwierp zij ook loungezetels, ergonomische kookeilandjes, bouwbeslag, damesschoenen, ... Voor de Amerikaanse kunsthandelaar Kenny Schachter bedacht zij een acht meter lange aerodynamische speedboot met asymmetrische vormen.

De architecte overleed op 31 maart 2016 aan een hartaanval. Ze verbleef op dat moment in een ziekenhuis in Miami voor een behandeling in verband met bronchitis.

Mode – Accessoires

CHARLOTTE OLYMPIA X ZAHA HADID

Zaha Hadid bracht een revolutie te weeg in de benadering van architectuur en design. Maar ver van haar typische maquettes was ze zo geïnspireerd door haar ontmoeting met Charlotte Olympia in 2015 dat ze samen een capsule-collectie bedachten.

In samenwerken met mode ontwerpster lanceerde ze paar schoenen met hoge hakken en een transparante envelop-tas, beide hebben vloeiende vormen die verwijzen naar de kenmerkende sculpturale stijl van Hadid. Gemaakt uit Perspex met roségouden accenten.

Beide komen in een zwarte verpakking met rosé gouden accenten

En in deze twee objecten kunnen we niet anders dan de essentie van de iconische Iraakse architect die vorig jaar stierf waarnemen.

Hadid heeft enkele opmerkelijke sieradenlijnen gemaakt. Eerst kwam Celeste ketting en manchet voor Atelier Swarovski in 2008, een spectaculaire schouder- en romp-omarmen ellips in puur zilver, dat lijkt op een scheutje water; evenals Glace, een verzameling rond draaiende armbanden in nauwkeurig geslepen kristal.

Cross-over en raakvlakken met IA-focus

Hadid is vrij bekend als een architect die consequent de grenzen verlegt van architectuur en stedenbouw, experimenteert haar werk met nieuwe ruimtelijke concepten die bestaande stedelijke landschappen intensiveren en alle ontwerpgebieden omvatten, van de stedelijke schaal tot interieurs en meubels.

Sommigen dachten dat haar ideeën niet te verwezenlijken vielen. Stedenbouwkundige diensten keurden keer op keer haar plannen af.

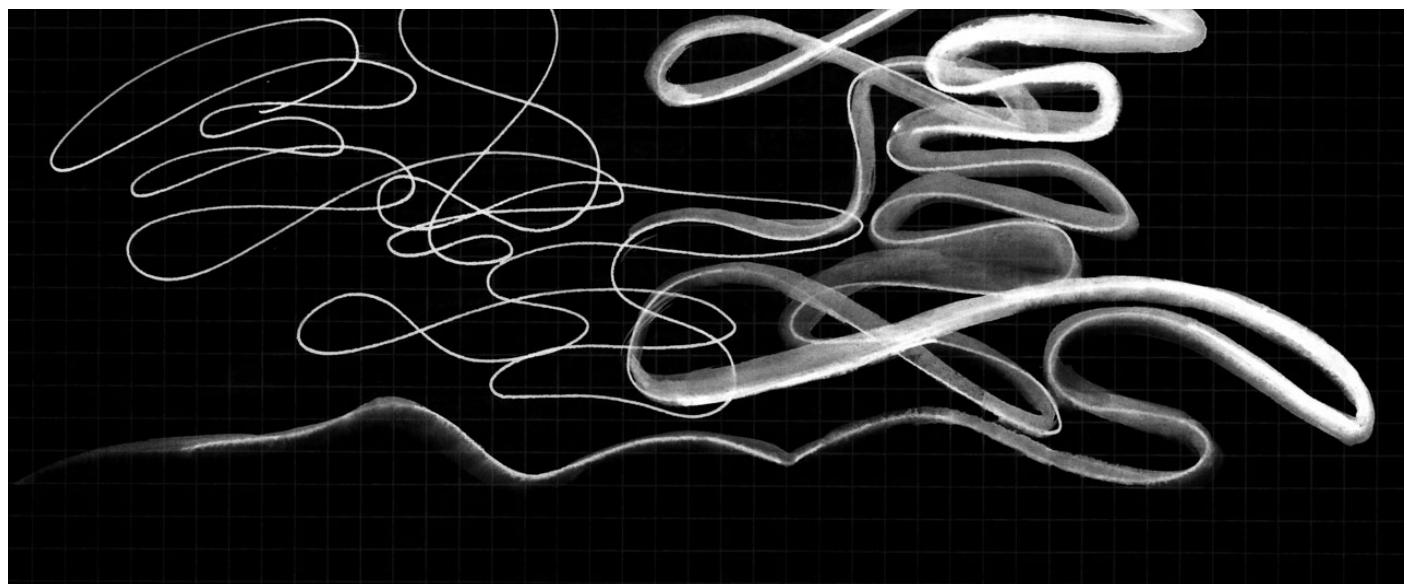
Ze koos er heel bewust voor om niet te stoppen, maar het had echt helemaal anders kunnen aflopen volgens haar. Blijkt nu dat Zaha's koppigheid de sleutel van haar wereldwijde succes is geworden.

Intussen zijn haar concepten sneller te doorgronden omdat ze nu met computerbeelden kunnen worden 'ontplooid'. De technische mogelijkheden zijn uitgebreider. Ook de mentaliteit tegenover haar ontwerpen is veranderd.

Haar visie architectuur gaat over welzijn. Mensen willen hun gewoon goed voelen in een ruimte. Enerzijds gaat architectuur over beschutting, anderzijds ook over plezier.

Zij presteert een heel zichtbaar stijl, persoonlijke handtekening, afgelijnde vormen veranderen in gladde objecten. De manier waarop ze haar vormentaal gebruikt en toepast aan verschillende disciplines.

De organische lijnen die je in haar werk ziet, zie je ook terug in juwelen en accessoires maar later ook in allerlei objecten en het lijkt alsof het een spel van schaal is.

Rinus Van de Velde

Biografie

Van de Velde tekent monumentale tekeningen, meestal met houtskool, op basis van gevonden foto's of foto's van zelf gebouwde en geënsceneerde taferelen.

Voor zijn werken gebruikt Rinus verschillende disciplines om een kunstwerk te creëren. Zo vinden we soms sculpturen terug in zijn tentoonstellingen. Zijn schilderijen hebben meestal een fotografische beeld als referentiebron, wat op zich ook een multidisciplinair werk is. Daarnaast worden zijn werken ook gebruikt door andere kunstenaars. Bijvoorbeeld door Raymond van het Groenewoud. Hij gebruikte een werk van hem voor de cover van zijn cd 'De laatste rit'.

Hij heeft zijn werken in verschillende plaatsen tentoongesteld. We kunnen onder andere verwijzen naar Beaufort in 2015. In 2016 organiseerde hij in S.M.A.K. Gent een tentoonstelling. En daarna heeft hij ook een solo tentoonstelling georganiseerd, Donogoo Tonka, met een zestal monumentale houtskooltekeningen.

Multidisciplinariteit

Hij bouwt een set , een decor en neemt hier foto's van en tekent deze foto's over. Daarna plaatst hij voor zijn schets een sculptuur. Dit alles getuigt van multidisciplinair werken. Hij gebruikt verschillende disciplines om zijn kunst te creëren. De tekeningen van Rinus zijn realistisch maar tegelijkertijd benadrukt hij ook het fictieve vergeef de uitdrukking. Een soort postmodernistische deconstructie van het beeld, maar over de misleidende aard van het beeld. Deels is het natuurlijk omdat het beeld niet te vertrouwen is. Om te beginnen, het kan op zoveel verschillende manieren geïnterpreteerd worden. Rinus tekent dit door een duidelijke en specifieke context te creëren met het bijschrift. Maar zijn werk is gebaseerd op het idee van hemzelf als de protagonist in een fictief autobiografie. Hij gelooft niet dat het de moeite waard is om eerlijk te zijn met zichzelf. Waarom zou de zogenaamde waarheid over zichzelf interessant zijn als een onderwerp. In elk geval zou hij snel weinig dingen te zeggen hebben.

Hij besteed de hele dag aan dat fictieve leven, dus tot op zekere hoogte is het dat ook zijn echte leven. Hij vergelijk het met de nep bushokjes die soms zijn geïnstalleerd in de tuinen van verpleeghuizen. Ze geven bewoners met dementie het gevoel dat ze weg kunnen gaan als ze willen, dit vermindert hun behoefte om te ontsnappen.

Cross-over en raakvlakken met IA

Rinus is altijd zeer geïnteresseerd geweest in de biografie. hij gelooft dat de meeste kunstwerken enkel begrepen kunnen worden door het leven van de kunstenaar te weten. Dat is zeker van toepassing op iemand als Martin Kippenberger. Zijn interesse in de biografie kan vrij ver gaan. Toen zijn galeriemanager Tim Van Laere, Franz ontmoette Franz zei toen: "Laten we kaas gaan eten in de bergen."

Telkens als Rinus Franz West zie, denkt hij aan deze anekdote. De sleutel tot zijn werk voor hem is zelfs bijna net zo belangrijk onderdeel van zijn werk als zijn sculpturen. Hij verbindt de persoon ook met wat hij creëert. Voor Franz West, is kunst vaak iets dat balanceert op de rand van het functionele. Hij was een van de eerste mensen die de grenzen tussen vervaagde design en kunst toepaste. Deze kunst gaat ook over ontmoetingen: stoelen, tafels, plaatsen waar je met iemand kunt zitten. Voor Rinus is de biografie daarom een manier om een werk betekenis te geven. Je kunt artiesten als Lucian alleen echt begrijpen als je het concept en verhaal kent

Freud of Mark Rothko als je een idee hebt van wat voor mensen ze zijn. Je moet de context kennen waarin iets gemaakt is; het is niet mogelijk om een werk louter geïsoleerd te begrijpen. Over werk lezen en het ontdekken van allerlei perifere informatie is wat echt een betekenis geeft van het werk . Dat is wat er gebeurde bij de eerste tentoonstelling die Rinus zag van de fauvisten. Rinus begreep niets totdat hij de verhalen begon te horen gerelateerd aan het werk. Een ander voorbeeld van een kunstenaar die extreem belangrijk is voor Rinus is Guston. Guston werkte aan het abstract expressionisme. Het werd pas echt interessant toen hij de traditie brak. Een werk als dat van Robert Rauschenberg Gewist, de tekening van de koning heeft alleen zin als je het verhaal kent.

Rinus is altijd achterdochtig over werken die "zonder titel" blijven en dat is de reden waarom hij werkt met bijschriften. Om de kijker te helpen bij het lezen van het werk, geeft hij zelf de context. Die context kan net zo goed de geschiedenis, een anekdote, de manier waarop iets gemaakt is zijn. Maar het begrijpen van een geïsoleerd kunstwerk is niet mogelijk.

In de interieur architectuur is het concept het verhaal bij het ontwerp net zoals het bijschrift zeer belangrijk. Het ontwerp zegt op zich niet veel. Ontwerp of interieur kan soms van iets heel klein en onbenullig tot stand komen, door een schets of een spreek of materiaal.

Hier zien we een voorbeeld van een conceptueel schets van het Soulages museum. Zo zien we dat het concept een belangrijk aspect is bij het ontwerpproces in architectuur. Het conceptbeeld vertelt meer over het eindresultaat. Soms kan je niet zien wat een architect bedoeld met zijn werk tot dat je het concept beeld ziet of het tekst ervan leest.

Besluit

Door deze referentieprojecten te analyseren hebben we een duidelijker beeld gekregen over hoe we op verschillende manieren multidisciplinair kunnen werken. Deze disciplines moeten niet altijd van buitenaf komen. We zien bijvoorbeeld bij werken van Honoré Daumier dat hij verschillende disciplines van zichzelf gebruikt om tot een resultaat te komen. Zo gebruikt hij zijn kennis in lithografie en schilderkunst om een kunstwerk te creëren. Soms zien we ook disciplines van buitenaf in zijn werken. Hij toont bijvoorbeeld maatschappelijke problemen in zijn werken door ze karikaturaal in beeld te brengen.

Verder hebben we vaak een samenwerking gezien tussen architectuur en mode-industrie. Zaha Hadid is daar een groot voorbeeld van. Zaha Hadid heeft een onuitwisbaar stempel gedrukt op het architecturale landschap. Haar opvallende structuren zijn de contouren van de skyline's van grote metropolen. Dit terwijl haar productontwerpen waaronder meubels, sieraden, verlichting en schoenen te vinden zijn in huizen over de hele wereld.

Hadid's eigen accessoiresmerk, Zaha Hadid Design, werkte eerder samen met Chanel, Louis Vuitton en Donna Karan.

Ze stond bekend om haar gebruik van onconventionele en ronde vormen in haar ontwerpen die zeker terug te vinden zijn bij haar laatste samenwerking met Charlotte Olympia (modeontwerpster) waar ze een paar schoenen met hoge hakken en een transparante envelop tas heeft ontworpen.

Naast de mode-industrie heeft ze ook samen gewerkt met verschillende ontwerpers uit verschillende disciplines, o.a. luxejachtenbouwer Blohm + Voss, modehuis chanel etc...

Daarnaast hebben we gezien hoe Rinus Van De Velde interieurarchitectuur integreert in zijn werken. Hij neemt een foto van een door hem gemaakte decor. Daarna schildert hij deze foto en brengt hij beide werken samen in een tentoonstellingsruimte. Daarvoor plaatst hij eveneens ook een sculptuur die een extra betekenis geeft aan zijn werk. Zo hebben we te maken met een multidisciplinair werk tussen schilderkunst, beeldhouwkunst, fotografie en architectuur.

Bibliografie

1stdibs company. (2015, januari 1). After Honoré Daumier. Opgehaald van Online galleries: <http://www.onlinegalleries.com>

Block, I. (2017, November 18). Charlotte Olympia launches fashion accessories designed in collaboration with Zaha Hadid. Opgehaald van Dezeen: <https://www.dezeen.com>

Bos, F. (2016, Oktober 10). Honoré Daumier. Opgehaald van Kunstbus: <http://www.kunstbus.nl>

db, F. (2010, mei 20). zaha hadid: glace jewelry for swarovski. Opgehaald van Designboom: <https://www.designboom.com>

Nahum, P. (2017, januari 1). After HONORE DAUMIER . Opgehaald van Peter Nahum : <http://www.leicestergalleries.com>

Noack. (2003, juli 23). Daumier. Opgehaald van Daumier: <http://www.daumier.org>

Sels, K. (2014, januari 1). rinus van de velde. Opgehaald van rinus van de velde: <http://rinusvandavelde.com>

Katern C

Manifest

Bij aanvang van dit opdracht hadden we een vaag beeld voor ons over het multidisciplinair denken en werken. Maar het was voor ons nog niet duidelijk genoeg hoe we van start moesten gaan. De grote vraag voor ons was, hoe kunnen kenmerken uit andere disciplines in het interieurarchitectuur integreren. Wat kunnen deze kenmerken of elementen uit andere disciplines zijn? kan het een soort manier van denken zijn? manier van werken? Een bepaald materiaal? Hoe letterlijk moeten we deze elementen overbrengen in ons eigen project?

Om een antwoord te kunnen krijgen voor onze vragen zijn we op zoek gegaan naar een gepaste definitie van multidisciplinair werken. Als resultaat kregen we verschillende definities als bijvoorbeeld: "Een multidisciplinaire activiteit is een activiteit, zoals bepaalde vormen van wetenschap en kunst, waarbij kennis vanuit meerdere disciplines gecombineerd wordt ingezet om de activiteit te voltooien." (Wikipedia, 2016). Maar enkel een definitie was niet voldoende. Wij hadden voorbeelden nodig van een paar reeds uitgevoerde projecten die een samenstelling waren van verschillende disciplines.

Aan de hand van de georganiseerde lezingenreeks kregen we een duidelijker beeld over multidisciplinair denken en werken. Deze lezingen waren voor ons ook een goede inspiratiebron. Deze inspiratiebronnen waren elk vanuit verschillende ideologieën en verschillende concepten. Een voorbeeld daarvan was hoe Jaber Athar in bepaald concept in zijn sculpturen uitbeeldde. Of hoe het commerciële wereld een geheel wordt met de kunstwereld, dit te zien in werken van Sanja Tomic.

Uitvoeren van het concept verminderte gezicht op een sculptuur.

Billboard als een commerciële middel krijgt een nieuwe functie; namelijk een middel om een kunstwerk te presenteren.

Uit deze lezingenreeks hebben we goede inspiraties kunnen uithalen. Sommige hadden een duidelijk verband met architectuur, zoals projecten van Remco Roes, terwijl andere amper of geen relatie hadden tot architectuur. Om een beter beeld te krijgen van multidisciplinair werken met architectuur als een van die disciplines zijn we zelf op zoek gegaan naar inspiratiebronnen. Hiervoor hebben we ons vooral gefocust op architecten die gekend zijn voor hun multidisciplinair werken, bijvoorbeeld Zaha Hadid. Wat voor ons verrassend was, was dat er heel veel multidisciplinair werken bestond die een combinatie waren van architectuur en mode-industrie.

Katern B heeft ons geholpen om dieper te kijken naar door ons gevonden referentiebeelden. Hiervoor hebben we drie verschillende projecten gekozen en deze geanalyseerd. Deze voorbeelden kwamen uit mode-industrie, sculpturen wereld en beeldende kunst. We zijn onder andere te weten gekomen over hoe je vormentaal van architecturale gebouwen kan toepassen op kledij. Hier kunnen we verwijzen naar het werk van Zaha Hadid in samenwerking met Charlotte Olympia. Of bijvoorbeeld hoe een architecturale ruimte een deel kan zijn van een beeldende kunst. Dit terug te zien in werken van Rinus Van de Velde, waar hij zelf een set bouwt waarvan hij een foto van neemt en deze daarna schildert. En uiteindelijk komen deze beelden bij elkaar, hij maakt met andere woorden een conceptual art.

Mode geïnspireerd op architectuur.

Set decor, Rinus Van de Velde.

Na deze verzamelde informatie was het voor ons tijd om aan ons eigen project te beginnen. Voor ons was het belangrijk om met een duidelijk en sterk concept te vertrekken. Ons concept kon op zich al een multidisciplinair idee zijn, maar bij het kiezen van een concept lag ons focus minder op de multidisciplinariteit. Ons bedoeling was vooral om andere disciplines in het latere proces, grotendeels in het uitvoeringsproces te integreren.

Na verschillende ideeën te bespreken zijn we uiteindelijk tot een definitief concept gekomen. We wilden dat ons ontwerp ook iets te maken had met ons als individu en tegelijkertijd als groep. Ons concept is gebaseerd op het feit dat wij vijf Belgische leerlingen allemaal met verschillende root. In de actualiteit bestaat veel geweld, haat en onverdraagzaamheid. Dit niet enkel tussen verschillende nationaliteiten. Maar ook tussen verschillende huidskleuren, verschillende geslachten, verschillende geloven enz. Maar we moeten ook beseffen dat we allemaal bewoners van deze wereld zijn en we moeten naast elkaar kunnen samenleven. We hebben elkaar op een bepaald moment wel nodig. Er zijn wel altijd punten die ons met elkaar verbinden.

We kunnen dit vergelijken met een tafel in verschillende stukken. Zonder een stuk zal deze tafel niet meer functioneren, het blijft niet meer recht staan. Elk deel van de tafel kan een voorstelling zijn van een individu. Deze stukken kunnen perfect verschillend zijn op het vlak van kleur en/of materiaal. Maar toch staan ze naast elkaar en helpen elkaar om recht te kunnen staan. We zien dit ook als ontwerpen van één kunstwerk uit verschillende kunstwerken.

